

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 718/2026
18.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела противправно усељење из члана 219. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Старој Пазови К.бр.538/24 од 27.03.2025. године и правноснажног решења Вишег суда у Сремској Митровици Кж2 115/26 од 17.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2026. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Старој Пазови К.бр.538/24 од 27.03.2025. године и правноснажног решења Вишег суда у Сремској Митровици Кж2 115/26 од 17.03.2026. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К.бр.538/24 од 27.03.2025. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело противправно усељење из члана 219. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 12.02.2025. године до 13.02.2025. године, тако што је изједначен један дан притвора и хиљаду динара новчане казне, те окривљеном остало да остатак казне од 199.000,00 динара плати суду у року од три месеца од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљени новчану казну не плати у остављеном року, суд ће је заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим што казна не може бити дужа од шест месеци. О трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 129/25 од 30.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови К.бр.538/24 од 27.03.2025. године.

Решењем Основног суда у Старој Пазови Кв.бр.65/26 од 27.01.2026. године осуђеном АА је неплаћена новчана казна у износу од 199.000,00 динара на коју је

осуђен пресудом Основног суда у Старој Пазови К.бр.538/24 од 27.03.2025. године, замењена казном затвора у трајању од шест месеци, те одређено да уколико осуђени плати у целости новчану казну, извршење казне ће се обуставити, а уколико плати само део новчане казне, остатак ће се сразмерно заменити казном затвора.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Кж2 115/26 од 17.03.2026. године је одбијена као неоснована жалба окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Старој Пазови Кв.бр.65/26 од 27.01.2026. године.

Против правноснажне пресуде Основног суда у Старој Пазови К.бр.538/24 од 27.03.2025. године и правноснажног решења Вишег суда у Сремској Митровици Кж2 115/26 од 17.03.2026. године, захтев за заштиту законитости је поднео окривљени АА, без формалног означавања која одредба закона је повређена, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане одлуке и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени АА захтев за заштиту законитости поднео лично, а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, то је Врховни суд нашао да је његов захтев, у смислу наведене законске одредбе, недозвољен.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 3. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић